

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Tomasz Grzegorzczak

w sprawie skargi **J. M.**

na przewlekłość postępowania przed Sądem Rejonowym w G.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 15 listopada 2012 r.,
z urzędu kwestii właściwości

p o s t a n o w i ł
skargę J. M. zwrócić do rozpoznania Sądowi
Okręgowemu jako sądowi właściwemu.

UZASADNIENIE

J. M. pismem z dnia 6 sierpnia 2012 r. wniósł skargę na przewlekłość postępowania, toczącego się obecnie przed Sądem Rejonowym, domagając się stwierdzenia przewlekłości tego postępowania i zasądzenia od Skarbu Państwa na jego rzecz sumy pieniężnej w wysokości 20 000 złotych. W uzasadnieniu skargi wskazał, że postępowanie w jego sprawie toczyło się również przed Sądem Najwyższym w ramach postępowania, dotyczącego ustalenia właściwości sądu *meriti*, stąd jego zdaniem, w związku z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179,

poz. 1843 ze zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) właściwym do rozpoznania skargi jest Sąd Najwyższy.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie, tj. postępowanie główne, dotyczące kwestii odpowiedzialności karnej skarżącego. Na ustalenie właściwości sądu do rozpoznania skargi na przewlekłość postępowania nie mają wpływu postępowania incydentalne przed sądami wyższych instancji lub Sądem Najwyższym, choćby nawet skarga na przewlekłość została wniesiona w toku jednego z tych postępowań (zob. (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2005 r., SPK 7/05, LEX nr 569096).

Z tego względu w niniejszej sprawie nie może mieć zastosowania art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, który wskazywałby Sąd Najwyższy jako właściwy do rozpoznania skargi. Zastosowanie znajdzie natomiast przepis art. 4 ust. 1 tej ustawy, co prowadzi do stwierdzenia, że sądem właściwym do rozpoznania skargi J. M. jest Sąd Okręgowy jako sąd przełożony nad Sądem Rejonowym, przed którym toczy się postępowanie, którego dotyczy skarga.

Przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu nastąpiło zatem z rażącym naruszeniem prawa, skutkując przy tym zniesieniem terminu posiedzenia w przedmiocie rozpoznania skargi na przewlekłość oraz oczywiście zbędnym i kosztownym przesłaniem 117 tomów akt, co zasługuje na szczególną dezaprobatę.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.